

Gymoš

Tradične dobrý beh

Pracovitý

V dobrom aj v zlom

Návšteva z lesa

Teta z Polichna

2

*Predajňa s cukrárskymi potrebami a pomôckami
Cukráreň
Detské fitko*

www.mucko.sk

ÚPLNÁ NOVINKA-ČERSTVÉ GOFRY

**Využite voľný čas v príjemnom
nefajčiarskom prostredí.**

ŠTUDENTOM PONÚKAME

VERNOSTNÉ KARTY

NA NÁPOJE

Objednávky v predajni, alebo na čísle

0918 619 508

Nájdete nás na Radničnom námestí 32
(vstup z námestia alebo z Kláštorskej ulice)

Denis Sopko

Silné emócie

Trinásty október a na Hotelovej akadémii sa schýľuje k významnej udalosti. Významnej hlavne pre mňa a moju triedu, legendárnu géčku, ako si hovoríme. Deň, na ktorý sa každý tešil, bol zrazu tu. Už od prvých momentov našej stužkovej slávnosti mnou lomcovali silné emócie. Bola to radosť, no zároveň aj smútok. Radosť z toho, že tento dlho očakávaný okamih bol na dosah, že sme tam stáli pred našimi rodičmi a učiteľmi, ktorí sú na nás hrdí. Bolo to krásne, no naopak aj smutné. Ten moment sa už opakovať nikdy nebude, v tom je aj čaro stužkovej slávnosti, možné je ju zažiť iba raz. Smutné to bolo aj z toho dôvodu, že ako trieda sme takto stáli spolu poslednýkrát, ďalej sa už naše cesty len rozídu. Medicína, ekonómia, technika, každý sa vyberie iným smerom, a legendárna géčka už ostane len v našich spomienkach.

Najkrajšie pocity prišli až pri čítaní čiernej kroniky. Držať sviečku a počúvať pri tom krásne a zároveň vtipné verše, ktoré na vás vymysleli spolužiaci, bolo niečo krásne. Nebudem klamať, keď poviem, že nejednému

z nás vybehla aj malá slzička. To sú tie neopísateľné momenty, ktoré sa v pamäti zachovajú asi navždy.

Nedá mi nespomenúť aj náš program, pri ktorom sme sa poriadne nasmiali. Robiť zo seba teľa alebo liliputa pred vyše troma stovkami ľudí, bolo naozaj niečo nezabudnuteľné. V podstate celá stužková sa v mojom srdci a pamäti zachová navždy.

Okrem stužkovej som začiatkom októbra navštívil krásne Francúzsko, konkrétne mesto Štrasburg. V podstate sa mi splnil taký malý sen, keďže práve Francúzsko bolo jednou z krajín, ktoré som chcel navštíviť. V Štrasburgu sme videli nielen jeho nádherné historické centrum, ale aj Európsky parlament či katedrálu Notre Dame. Atmosféra v meste bola naozaj okúzľujúca. Milí a príjemní ľudia, pouliční hudobníci a rozvoňávajúce jedlo vytvárali naozaj veľmi pohodovú atmosféru. Takéto momenty ostanú v našich myšliach naozaj dlho, preto si ich treba o to viac užívať. ■

REDAKČNÁ RADA

ŠÉFREDAKTOR: Denis Sopko

REDAKTORI: Alexandra Hockicková, Peter Buben, Ema Rohal'ová, Barbora Hudaková, Viktória Kašperová, Mária Rúčeková, Dominika Hankovská, Erika Babčáková, Anna Soroková, Veronika Poláková, Veronika Dinisová, Mária Dziaková, Kristína Kašperová, Mirka Gregová, Dominika Kotul'aková, Silvia Rohal'ová

FOTOGRAFI: Simona Macejová

GRAFICKÍ EDITORI: Ján Helmanovský, Aneta Balaš'áková, Anna Oršul'áková, Daniel Kraus

EDITORI: Mgr. Branislav Boďo, Silvia Babčáková

EXTERNÍ SPOLUPRACOVNÍCI: Mgr. Albert Balog, Lenka Macejová

KONTAKT: REDAKČNÁ RADA— gymos.ssjh@gmail.com

V minulosti to boli len ojedinelé prípady, no dnes ich možno pozorovať pravidelne. Lesná zver stráca plachosť a začína sa čoraz častejšie objavovať aj v uliciach miest či obcí

>AKTUÁLNE<

Návšteva z lesa

„Ak chcete v Bratislave uspieť ako lektor cudzieho jazyka, musíte ponúknuť nejakú pridanú hodnotu,“ hovorí súkromná lektorka anglického jazyka Silvia Bakošová

>ROZHOVOR<

Lektorka

>OBSAH<

**3>EDITORIÁL<
Silné emócie**

4>OBSAH<

5>PRIESKUMNÍK<

6>PIŤO GYMOŠ INFORMUJE<

8>AKTUÁLNE<

Návšteva z lesa

10>POHLAD SPÄŤ<

V dobrom aj v zlom

12>HISTÓRIA<

Kvôli žene

14>UDALOSTI<

Tradične dobrý beh

16>ROZHOVOR<

Lektorka

20>FINANCIE<

Pracovítý

22>BÝVALÍ ŠTUDENTI<

Úspešný absolvent

24>MÔJ SPLNENÝ SEN<

Som spokojná

26>OČAMI ŠTUDENTA<

Teta z Polichna

27>5 OTÁZOK<

Hasič

28>RÚRO<

Trója

29>ABIHO MOMENTY<

Ostražitý

30>RECENZIA<

Vesmír medzi nami

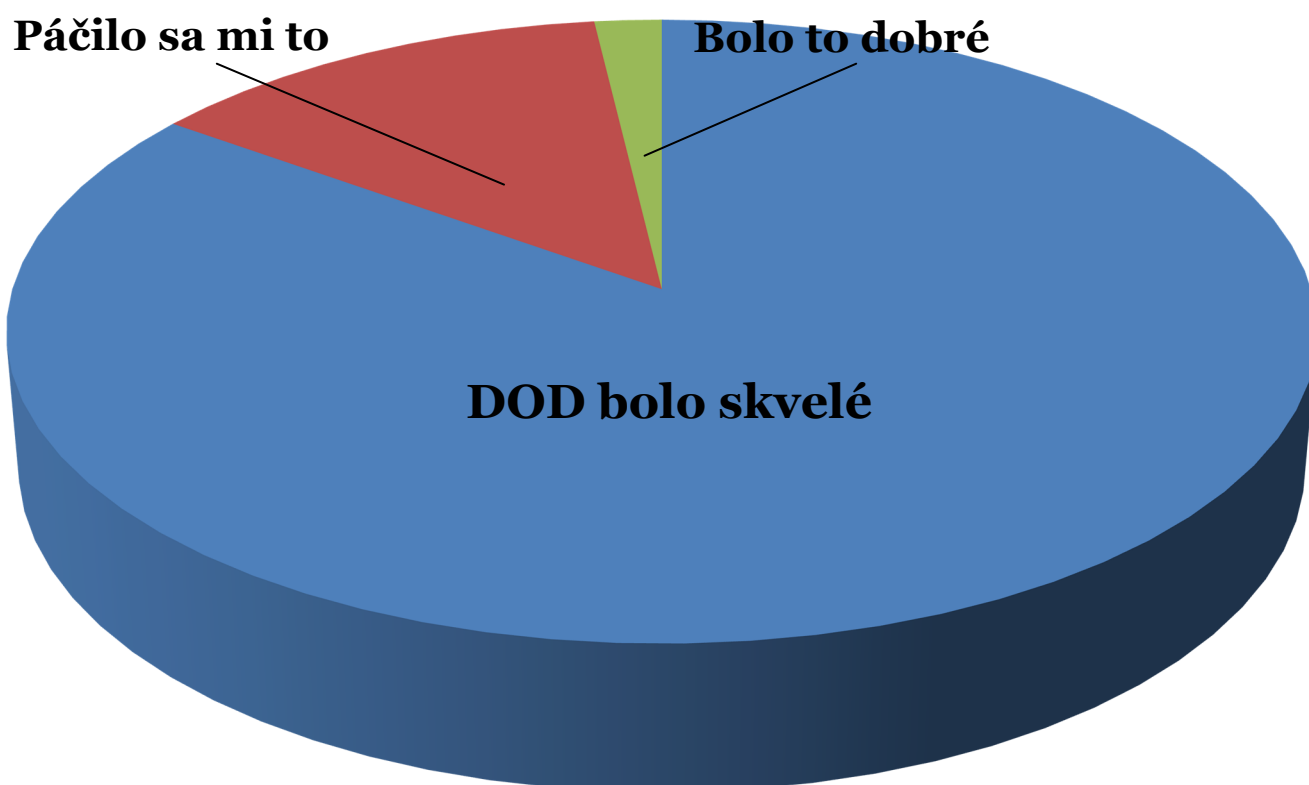
31>OUT<

Aký máte pocit z Dňa otvorených dverí?

„Pekná škola, pekní chlapci, moderné a mega učebne.“

Radka Passiová, ZŠ a MŠ Pod Vinbargom

Odpovedalo 53 deviatakov základných škôl

PERLA DUCHA

„Báseň Otrok od Ivana Kraska je plná symboliky a alegológie (alegórie).“

Druháčka Emma Kosturová začala svoju kariéru doktorky už na literatúre.

Gymoš Blog
www.gymos.wordpress.com

TV Gymoš

Gymoš

PIŤO GYMOŠ INFORMUJE

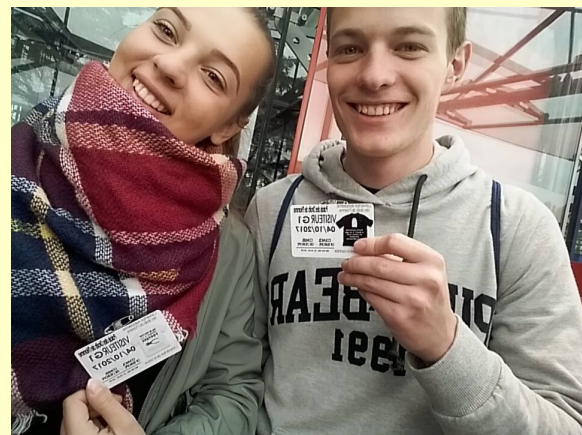

Začali sme še spravac zotpovedne. Separacija odpadu nečakaže zavitala na našu školu. Trochu me prekvapilo, že sebe šicke mišlja, že doteras zme zos separaciju nemáli skusenosci. Veľ preca našo študenci separuju už minimalne dvacec roki. I napo-

šledi upratovački našli papiriki vof kveťinačoch na druhim poschoďi pri aule, plastove fľaški ot mineralki pri dzveroch do šatňi a skleňene pohare ot zavaranich kompotoch, co sebe tretjaci nošu zos domu ako prilohu gu obedu, ľeželí das tidzeň pri učebňi fiziki.

Pomali začali mojo Gimošaci chodzie do Štrazburgu jak na felesnu—každi druhi tidzeň. I teras, takoj potom, jak še stamadzi vracila Silvia, už tam odišli Denis zos Eriku. Cesta to bula nenormalne inšpirujuca, štreťli Ďoďa zos Pištom, co tam odišli ces Kulku pret

troma rokami murovac po tim, jak nepřešli ustnu maturitnu skušku zos slovenčini. Skočili spolu na francusku kofolu a dohodli še, že Gimoš nadvjaže spolupracu zos štrasburskim cechom muraroch. My budzeme o njih pisac a oni nam daju cehli do tomboli na ples.

Anastal čas testovaňoch štvartakoch. I kec idze o tradični proces, jedna vec je teho roku oproť minulosci ina. Ešči nigda vof historiji školi zme do maturantoch nevkladali teľo nadeji, jak teras! A perše visledki nas možu napľňovac istim optimizmom. I

kec je testovaňe vof oktobru ľem informačne a vof peršim radze idze o to, žebi sebe štvartaci skušili, jak to budze vipatrac vof marcu, pristupili gu temu naozaj zotpovedne. Dôkazem teho je koňečni sučet ich testoch tritišicošestotricecepejc percentoch.

/foto: archív Gymoša/

Našo študenti zaš ras ukaukali calemu švetu, že okrem nenormalnih vedomosci, ktoré každi dzeň pridavaju do svojeho repertoaru, znaju bic i empaticke gu problemom inich ľudzi. A prave preto še zapojili do programu Bjela pastelka, kto-

rý pomaha ňevidžacim ľudzom. A za to, že to zrobili dobrovolňe, im organizacija prišla podzakovac prjamo do školi. A naviše dostali i novu futbalovu labdu, ktoru takoj viuzili na najblišej telesnej namjesto planovanej gimnastiki.

A zaš še ucekalo po roli. Je poťesujuce, že še našo študenti vof silnej konkurenciji vobec ňestracili. Ono še temu ňtreba aňi velmi čudovac, bo behi su na našoj škole velmi oblubene. Najme počas velkich prestavkoch može každi Berđejofčan vidzec tľupu

dzecoch ucekac za Billu abo Centrum. A tradične še po roli ucekalo nad Vinbargem. Oficijalne še to sice vola Cespolni beh študentoch strednich školoch, ale každemu je jasne, že ucajaju po roli ľem preto, žebi ňerodzupali nove cesti, co še teras vof mesce robja.

Prešol rok a na našoj škole še zaš otvorili dzvere. Nežebi še vof inich dňoch dzvere vof našej škole neotvirali! Otviraju še bars často, najme počas velkich prestavkoch še vratnik ma co obracec, žebi ňebuľi otvorene vof jednim kuše. No toto je calkom ini pripat.

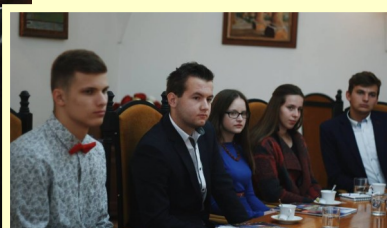
Dzeň bars otvorenich dzveroch je tradicija, koja še ceši medzi dzevjatakami bars velkej oblube. Budze to asi preto, že mame najľeše prezentacije na vichot ot Demjati. Mimorjadnej oblube še ceši najme ukaška raneho cestovaňa za robotu do Čechoch.

Konečne še vof Bardijove začalo daco robic! Študenti šickich strednich školoch še rozhodli, že

zrobja calkom novi študenski parlament. Samozrejme medzi ňima ňemohli chibac našo, bo šicko vizera

tak, že dajake akcije budu i doobeda počas viučovaňa. Dohadovali še o tim das tri mesece a potom zos tim predstavili pred primatora mesta i šickich jeho zastupcch. Ten ich samozrejme vipočul a prisľubil potporu

mesta. Cale naradostňene še potim rozbehli do svojich školoch, žebi zrobili volbi a vibrali sebe zastupcch do školskeho parlamentu, zos ktorich potom viberu zastupcch do teho meskeho. Kriterija su jednoduche—stači mac chol'em jeden slušnicuk, žebi dobre vipatrali na fotkoch.

-> V máji obyvatelia sídliska Vinbarg zažili nečakanú návštevu. Priamo pred ich bytmi sa prechádzal mladý srnec.

Návšteva z lesa

Denis Sopko

V minulosti to boli len ojedinelé prípady, no dnes ich možno pozorovať pravidelne. Lesná zver stráca plachosť a začína sa čoraz častejšie objavovať aj v uliciach miest či obcí

Fenomén zvierat, ktoré sa pohybujú v blízkosti ľudských obydlií, sa výrazne rozširuje. Nehovoríme len o holuboch, ktoré zdobia námestia miest, ale hlavne o zvieratách, pre ktoré toto správanie v minulosti typické nebolo. Srnky, diviaky, líšky či dokonca medvede ľudia môžu v dnešnej dobe vidieť už aj z okna svojho bytu. Čo je ale hlavným dôvodom tohto správania? Nedostatok potravy v lesoch, či výrub lesov, ktorý ničí ich prirodzené prostredie?

Je isté, že každý z týchto faktorov bude mať na to, bezpochyby, vplyv. Toto sú hlavné dôvody, prečo zver hľadá útočisko pri ľudských obydliach. Častokrát sa v ľudskej blízkosti cíti dobre, nachádza tu zdroj potravy, a preto sa na toto miesto v budúcnosti rada vracia. Inak tomu nie je ani v Bardejove, kde za posledné obdobie bolo niekoľko prípadov, kedy sa voľne žijúce zvieratá doslova pohybo-

vali pomedzi paneláky na sídliskách.

Nie ojedinelým prípadom sú zatúlané srnky, ktoré sa pravidelne prechádzajú po jednej z bardejovských mestských častí. „Na Vinbargu pod našou bytovkou vidíme srnky dosť často, hlavne v zime, ale skôr sa držia ďalej pri lesíku. Pozeráme na ne z balkóna. Sem-tam sa objaví aj líška, hlavne v noci,“ hovorí obyvateľ tohto sídliska Marián Martiček. Začiatkom mája tohto roku sa ale stala vec, ktorá prekvapila aj obyva-

teľov tohto sídliska. „Jedna zo srniek, buď bola niekým vyplašená, alebo niečo podobné, sa počas bieleho dňa zatúlala priamo na ulicu, chodila tam popred bytovky, pomedzi autá a ľudia na ňu pozerali. Pôsobila dosť zmätene. Videli sme ju, keď sme sa cez víkend vrátili poobede z výletu. Keď sme zaparkovali pred bytovkou, už tam bola, takže tam mohla byť možno aj pol hodiny. Stáli sme asi meter od nej. Videl som ľudí, ako sa jej dotýkajú,

Stáli sme asi meter od nej.

-> Líšky predstavujú nebezpečenstvo najmä ako možní prenášači besnoty. Naposledy bola uhynutá líška objavená v obci Miháľov, ktorá je od Bardejova vzdialená len tri kilometre.

foto: ONline Bardejov/

snažili sa ju navigovať do neďalekého lesíka, aby ju nezrazilo nejaké auto,“ opisuje Martiček nezvyčajnú skúsenosť. Odvážnej srnke pobyt medzi obyvateľmi sídliska Vinbarg očividne neprekážal, keďže si ju okoloidúci mohli bez problémov vyfotografovať.

Tento prípad nie je jediný, kedy si to voľne žijúce zvieratá namierili priamo do ulíc Bardejova. Okrem srn sú každoročne v uliciach Bardejova spozorované líšky. Práve pri líškach je potrebné byť veľmi opatrný, pretože sú jednými z najčastejších prenášačov besnoty. Vo februári 2013 Prešovský Korzár dokonca o možnej besnote v meste prostredníctvom Milana Guľu, vtedajšieho zástupcu riaditeľa odboru lesného hospodárstva a poľovníctva Obvodného lesného úradu v Prešove, informoval na svojej webovej stránke: „V Bardejove bola potvrdená pozitívita niekedy v januári, takže po rokoch je to tu opäť a to sme boli vyhlásení za krajinu bez besnoty, lebo už niekoľko rokov nebola zistená. Líšky sú prenášačom nielen besnoty, ale aj mnohých iných závažných ochorení.“

Napriek tomu, že v poslednej dobe pribúda v mestách práve výskyt zveri z lesov, mestá majú samy o sebe množstvo typických

Okrem srn sú každoročne v uliciach Bardejova spozorované líšky.

živočíchov, pre ktoré sú prirodzeným prostredím na život. Okrem nie veľmi príjemných myší či potkanov, ktoré neodmysliteľne patria k veľkým mestám, môžeme v mestách už viac-menej bežne stretnúť ježky, kuny či jazvece.

Asi by sme si na to mali zvyknúť, no pamätať, že ide stále o divé zvieratá, ktoré nemusia vždy reagovať tak, ako čakáme. ■

/foto: Danka Boďová/

-> Ježe sú častým nočným návštevníkom najmä v záhradách rodinných domov.

V dobrom aj v

-> Päťdesiatosem prvákov Gymnázia pri Spojenej škole Juraja Henischa bolo 13. septembra imatrikulovaných za riadnych študentov školy.

Adam Kralovič

Aj tohtoroční prváci zažili výlet, ktorý im má uľahčiť adaptáciu na novej škole

/foto: Oliver Desák/

Začiatkom septembra bolo slnečno, miestami mokro a zoznamovací výlet prvákov z oboch tried gymnázií vyšiel na jednotku. Imatrikulácia na

Slnečnom majeri je už zvykom našej školy. Nechýbala jazda na koni, športové hry, biliard a najdôležitejšia časť výletu - imatrikulácia prvákov. Každoročne ich riaditeľ pasuje za nových študentov.

Z autobusu vystúpilo okolo päťdesiat prvákov, ktorí sa zhromaždili a počúvali pokyny učiteľov. Potriedili sa do jednotlivých chatiek a čakalo sa na obed, kde si mali vypočuť ďalší program zoznamovacieho výletu. Novinkou bolo branné cvičenie, ktoré sa uskutočnilo hneď poobede formou prechádzky do Stebníckej Huty. Svoje orientačné schopnosti prváci dokázali hneď na je-

...na prvej križovatke odbočili doprava namiesto doľava.

ho začiatku, keď na prvej križovatke odbočili doprava namiesto doľava, aj keď im to učiteľia pred samotným pochodom podrobne vysvetľovali. Našťastie sa rýchlo spamätali a výsledkom bolo len nepatrné predĺženie cesty. Ďalej to už prebiehalo štandardne, všetci zborovo protestovali proti dĺžke pochodu, no nič im to nepomohlo.

Po dlhej prechádzke sa už hral volejbal, biliard, stolný futbal a ďalšie spoločenské aktivity, ktoré pomáhali zoznámiť sa s novými spolužiakmi. Bazén bol však neprístupný, čo bolo pre pekné slnečné počasie veľká škoda. Počas toho sa nakrúcali priestory Majera a nahrávali rozhovory pre našu školskú televíziu. Okolo štvrtej hodine po obede mala nasledovať jazda na koni. Hojný počet prvákov sa prišlo pozrieť

zlom

-> Chýbať nesmela ani jazda na koni. Tí, ktorí ju využili, si odniesli nový zážitok.

/foto: Oliver Desák/

/foto: Oliver Desák/

-> Od triednych učiteľov prevzali imatrikulačné listiny.

na kone a taktiež ich veľa skúsilo na nich jazdiť. Niektorí už na koni sedeli, no pre niektorých to bola premiéra. Po jazde sa už čakalo na to najdôležitejšie, a to na imatrikuláciu. „Aj keď si myslím, že nám spravíte niečo zlé, večernej imatrikulácie sa nebojím,“ povedala tesne pred jej začiatkom prváčka Kristína Homzová. To však ešte netušila, čo ich čaká.

Učitelia spolu s redaktormi televízie Gymoš pripravovali v miestnosti atmosféru pre blížiacu sa imatrikuláciu prvákov. Spravila sa kľukatá cestička zo sviečok a namiešal sa aj záhadný elixír. Na výpomoc tiež prišli naši bývalí žiaci gymnázia a redaktori časopisu Gymoš Tobiáš Prokop a Radoslav Sosňák. Nemohli chýbať ani triedni učitelia oboch tried František Vagaský a Zuzana Gerberyová. Taktiež riaditeľ školy Peter Dulenčin, kto-

rý okolo siedmej prišiel prvákom slávnostne pasovať na plnohodnotných študentov školy.

Keď bolo všetko dokončené, zhaslo sa svetlo v miestnosti, aby vyniklo svetlo zo sviečok. Triedy I.G aj I.H si nastúpili do radov. Prešli cestičkou a kľakli pred riaditeľa. Ten ich mečom pasoval za prvákov a nasledovala pre nich najnepríjemnejšia časť, nápoj odvahy. „Najskôr som sa večera trochu bála, najmä toho nápoja odvahy. Aj keď niektorí tvrdili, že to bude sladké a niet sa čoho báť, väčšina si bola istá, že v nápoji určite bude ocot.

Nakoniec bol, ale dalo sa to prekonať,“ povedala tesne po skončení imatrikulácie ďalšia z prváčok Vanesa Hniličková. Nakoniec všetci nastúpili pred svojich triednych učiteľov, ktorí im odovzdali imatriku-

lačnú listinu, a riaditeľ školy im zaželel veľa úspechov v štúdiu.

Prváci si určite odniesli z výletu veľa zážitkov a hlavne spoznali nové tváre, ktoré budú vídať štyri roky. Celú imatrikuláciu vnímali pozitívne, čo potvrdzujú aj slová Kristíny Homzovej: „Výlet hodnotím veľmi pozitívne, lebo si myslím, že sa tu omnoho lepšie spoznáme, ako keby sme sa mali spoznávať len v škole.“

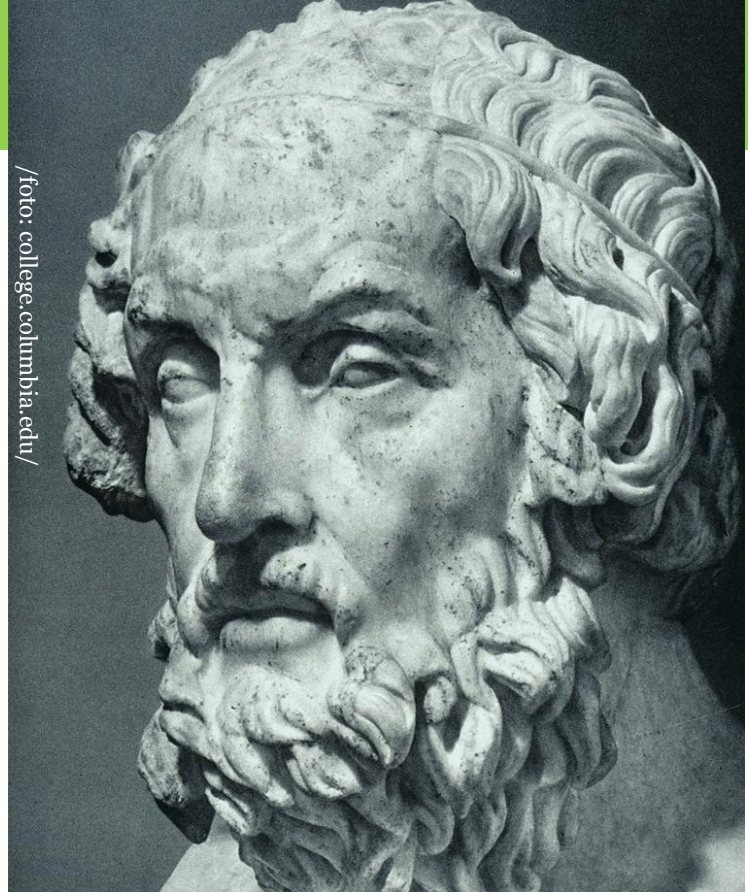
...riaditeľ školy im zaželel veľa úspechov v štúdiu.

Peter Buben

Kvôli žene

Dodnes je jedným z najznámejších príbehov zachovaných z antického obdobia Trójska vojna, ktorú opísal aj grécky básnik Homér vo svojich eposoch Ílias a Odysea

/foto: college.columbia.edu/

/foto: server.sk/

-> Gréci Tróju dobyli pomocou trójskeho koňa. Dodnes je symbolom ľsti.

/foto: sl.wikipedia.org/

-> Nemecký archeológ Heinrich Schliemann objavil Agamemnonovu masku v roku 1876 v Mykénach v Grécku.

-> Trójsku vojnu opísal grécky básnik Homér vo svojich eposoch Ilias a Odysea.

Starým Grékom vďačí celá Európa za mnohé. Položili základy európskej kultúry, rodila sa tam demokracia, ba ani rozvíjanie vzdelania ľudí im nebolo cudzie. Toto obdobie je už dávno za nami, no stále sa pokladá za kolísku európskej kultúry. Za najväčších konkurentov starých Grékov môžeme považovať Peržanov, ktorí ich ohrozovali z východu. Proti nim bojovali Aténčania a Sparťania, ktorí ich porazili, a tak bol medzi nimi istý čas pokoj. Ale o chvíľu sa zas niekde inde rozhorlil nový konflikt. Dokonalým príkladom je Trójska vojna. Podľa antickej historiografie sa odohrala medzi rokmi 1193 a 1183 pred Kr., podľa archeologických vykopávk v Tróji niekedy pred rokom 1160 pred Kr.

Trója bola vychýreným mestom, ktoré malo veľké bohatstvo a údajne nepreniknuteľné hradby. K sile mohutných hradieb patrili aj lukostrelci, ktorí mali dobrý výcvik, a preto patrili k najlepším vo vtedajšom svete. Vojna vznikla kvôli únosu Heleny, ženy spartského kráľa Menelaosa, trojským princom Parisom. Tento Parisov skutok spečatil osud Tróje. Keď to Menelaos zistil, začal zúriť a jeho brat Agamemnon túto situáciu využil ako zámienku na boj. Agamemnon zhromaž-

-> Dejiny Tróje začali okolo roku 3000 p.n.l.. Vtedy bol pahorok obkolesený prvými hradbami s priemerom niekoľkých stoviek metrov. Uprostred stál „megarón“, čo je obdĺžniková sála s centrálnym ohniskom.

/foto: magazin.travelportal.cz /

dil ohromné vojsko z celého antického Grécka a spolu so svojím bratom sa vydali dobyť Tróju.

S touto vojnou je spojený aj jeden hrdina – Achilles. Existuje legenda, ktorá vraví, že matka ho ako malého chlapca ponorila do posvätej rieky, vďaka čomu sa stal nesmrteľným. Držala ho však za päť, následkom čoho je jeho slabina – achillova päta. Achilles ako prvý z útočiacich Grékov dorazí k Tróji a premôže so svojimi mužmi vojakov, ktorí strážili chrám zasvätený gréckemu bohu slnka.

Už počas prvého útoku Agamemnón zistil, že svojho nepriateľa podcenil. Prichádzal o svojich vojakov skôr, než sa oni dokázali poriadne pozrieť do tváre trojským vojakom, ktorí ich čakali pred bránami do Tróje. Vojna to bola krutá. Podľa odhadov mohla trvať približne deväť rokov. Zvrat podľa Homérovho diela nastal v čase, keď Achilles prestal bojovať z dôvodu, že mu Agamemnón zobral jeho milenkú. Raz Achillov bratranec zobral Achillovu výbroj pod zámienkou, že sa protivníci naľakajú a budú v psychickom oslabení. No Hektor, Parisov brat, zabil achil-

Už počas prvého útoku Agamemnón zistil, že svojho nepriateľa podcenil.

lovho bratranca v presvedčení, že zabíja Achilla. To ho nahnevalo natoľko, že vyzval Hektora na súboj pred bránami do Tróje. Hrdý Hector to nemohol odmietnuť. Spočiatku bol boj vyrovnaný, no sila Achilla a jeho schopnosť bojovať dostala Hektora na kolená, pričom ho Achilles prebodol mečom. Následne ho priviazal o svoj voz s koňmi a ťahal pozdĺž trojských hradieb na znak potupy trojského kráľa. Po zotmení prišiel samotný trojský kráľ prosiť Achilla o telo svojho mŕtveho syna, aby mu mohol vystrojiť slušný pohreb, a tým si aj uctiť jeho pamiatku.

Vojna sa chýlila ku koncu. Vojaci boli vyčerpaní z toľkých rokov boja a dochádzala im trpezlivosť. Keď tu podľa legendy jeden veštec prezradil Odyseovi, ako poraziť Tróju – pomocou ľsti. Vojaci postavili drevenú sochu koňa a ukryli sa v jej útrobach. Po príchode veliteľov na pobrežie a ich pohľade na mŕtvych Grékov a na koňa, ktorého tam nechali, usúdili, že Grékov postihol mor. Koňa zobrali za brány mesta, čo neskôr v noci oľutovali. V tú noc vojaci vyskákali a vpustili zvyšných vojakov. Trója následne padla. ■

Tradične dobrý beh

Ani chladnejšie počasie neodradilo študentov ôsmych a deviatych ročníkov základných škôl, aby sa 4. októbra zúčastnili Behu Radničným námestím

UŽ

po dvadsiaty tretíkrát ho organizovala Spojená škola Juraja Henischa s podporou mesta Bardejov a Odbor školstva mesta Bardejov. „Dôvodov, prečo organizujeme tento beh, je viacero,“ hovorí o jednej z najstarších tradícií Spojenej školy Juraja Henischa jej riaditeľ Peter Dulenčin. „V prvom rade je to snaha vzbudiť u študentov záujem o šport. Nie je tajomstvom, že dnešné deti sa málo venujú športu. A som presvedčený, že okrem rodiny by tento problém mali riešiť aj školy. Ďalším dôvodom je prezentácia školy vo vzťahu k verejnosti. Spolu s Dňom otvorených dverí, ktorý škola organizuje tradične na konci októbra, je práve Beh Radničným námestím ideálnym spôsobom, ako školu dostať do povedomia žiakov základných škôl.“

Beh je určený ôsmakom a deviatikom základných škôl bardejovského okresu. „Do súťaže sa môžu zapojiť dievčatá aj chlapci,“ pokračuje riaditeľ. „Dievčatá bežia dva okruhy okolo námestia, chlapci tri. V oboch kategóriách traja najlepší získajú ceny a posledný získava cenu útechy.“ Ani ostatní však nemusia zúfať, pretože zo všetkých súťažiacich sa každý rok vylosujú dvaja účastníci, ktorí získajú hodnotné ceny. Tohto roku ich venovali primátor mesta Boris Hanuščák a Spojená škola Juraja Henischa. Hlavnú cenu, bicykel od primátora mesta, si z námestia odniesol Dávid Harom zo Základ-

->Každoročne patrí Beh Radničným námestím medzi najpopulárnejšie akcie školy.

-> Dievčatá bežia dva okruhy okolo námestia, chlapci tri.

/foto: Simona Macejová/

nej školy v Kružlove, šťastie sa usmialo aj na Luciu Kocúrovú z Cirkevnej sporej školy sv. Egídia a domov odišla s novým tabletom od riaditeľa Spojenej školy.

Je prinajmenšom znepokojujúce, že aj napriek atraktívnym cenám záujem žiakov o tento beh každý rok klesá. Riaditeľ školy vidí možný dôvod tohto zníženého záujmu aj v čase, kedy sa beží. „Tohto roku počet žiakov klesol až na číslo štyridsaťštyri, pričom v predchádzajúcich ročníkoch sa behu zúčastnilo aj okolo stodvadsať žiakov základných škôl. Pokúsime sa na budúci rok urobiť menšiu zmenu. Beh bol tradične organizovaný v popoludňajších hodinách, čo mohlo spôsobiť znížený záujem žiakov. O rok sa ho preto budeme snažiť zorganizovať v dopoludňajších hodinách, a tak zvýšiť záujem o túto súťaž.“

Aby bol beh pre žiakov čo najatraktívnejší, každý rok sa Spojená škola Juraja Henischa snaží nájsť známu športovú osobnosť, ktorá ho slávnostne odštartuje. Tento rok ňou už po šiestykrát bol bardejovský handbiker a paraolympionik Daniel Kukľa. Okrem iného ho Bardejovčania poznajú aj ako pravidelného účastníka Medzinárodného maratónu

...dlhoročnú prítomnosť medzi najlepšimi potvrdila základná škola z Raslavíc.

-> To, že beh žiaci nepodceňujú, dokazovala aj rozcvička.

/foto: Simona Macejová/

nu mieru v Košiciach.

Aj keď má samotný beh za úlohu najmä propagovať šport medzi žiakmi základných škôl, všetci tam prichádzajú s cieľom získať nejaké pekné umiestnenie. A tomu zodpovedala aj rivalita pretekárov na trati. Bojovalo sa od začiatku a väčšina dobehla úplne vyčerpaná. „Čo sa týka umiestnení škôl, svoju dlhoročnú prítomnosť medzi najlepšimi potvrdila základná škola z Raslavíc. Uľahčené to

mali aj tým, že sa tentokrát behu nezúčastnila tradičná bašta bardejovskej školskej atletiky Základná škola na Komenského ulici v Bardejove,“ hodnotí výsledky behu Dulenčín. Raslavičania v kategórii chlapcov získali prvé a druhé miesto, medzi dievčatami prvé a tretie. Víťaz medzi chlapcami Dominik Bašista vie presne, prečo zvíťazil: „Som veľmi rád, že to takto dopadlo a že sa behu nezúčastnila Základná škola Komenského, keďže minulý rok získali prvé miesto.“

Veronika Poláková

Lektorka

„Ak chcete v Bratislave uspieť ako lektor cudzieho jazyka, musíte ponúknuť nejakú pridanú hodnotu,“ hovorí súkromná lektorka anglického jazyka Silvia Bakošová

-> Vyštudovala City University of Seattle, ktorá má v Bratislave sídlo na Panenskej ceste v Petržalke.

/foto: eduworld.sk/

Plynulo rozpráva po nemecky, dohovori sa po francúzsky, no žíví ju angličtina. Počas svojej návštevy v Bardejovských Kúpeľoch Gymošu porozprávala, ako v hlavnom meste funguje súkromná výučba angličtiny.

to súkromná a vcelku drahá škola, ale je možné získať na to úver, aby si to študenti mohli dovoliť. Teraz sa to dá študovať aj v slovenčine. Je to podnikový manažment, špecializácia, ale s tým, že v tej dobe, keď som to študovala, tak sa to dalo iba v angličtine.

Ako ste sa dostali k angličtine?

Začala som študovať na vysokej škole City University of Seattle, ktorá má pobočky po Európe aj v Amerike. Študovala som to v Bratislave.

Bolo to štúdium, ktoré začalo denným štúdiom angličtiny, to znamená neštudovalo sa nič iné, iba angličtina, ktorá bola zhruba dvadsať hodín týždenne, normálne so štatútom študenta denného štúdia. Potom sa robil certifikát, na základe ktorého som mohla pokračovať v kompletnom štúdiu angličtiny, bakalárskom plus MBA - Master of Business Administration.

Kde sa táto škola nachádza a aké sú kritériá prijatia?

Sídlí v Petržalke na Panónskej ceste. Je

Angličtina bol jazyk, ktorý som musela mať tak dobrý, aby som získala certifikát.

Takže angličtina bol len jazyk, nie cieľ.

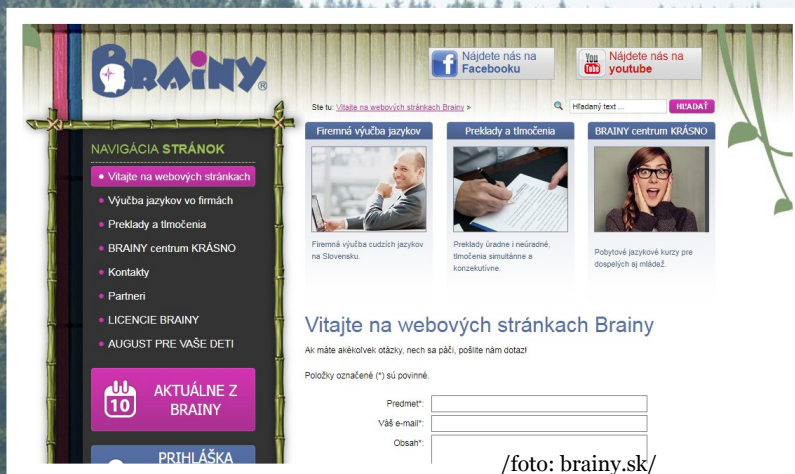
Angličtina bol jazyk, ktorý som musela mať tak dobrý, aby som získala certifikát, takže som musela mať angličtinu ako second language, čiže na úrovni druhého jazyka, hneď po rodnom, ale na úrovni takej, že v ňom môžem študovať, alebo aj robiť skúšky. Samozrejme, bolo to s lektormi, ktorí boli cudzinci, Američania, Austráľčania, Angličania.

Aký je predmet vašej práce?

Spravidla majú firmy určitú politiku, čo sa týka výučby jazykov. Môže to byť napríklad benefit, ktorý firma svojim zamestnancom dáva. Závisí to od toho, čím sa firma zaoberá a na koľko využíva angličtinu počas práce. Pokiaľ je to nevyhnutné, vychádzajú zamestnan-

ROZHOVOR

-> Silvia Bakošová už pätnásť rokov spolupracuje s Brainy centrom, ktoré sídli v Krásne nad Kysucou asi dvadsať kilometrov od Žiliny.

-> Brainy centrum svojim zákazníkom ponúka okrem iného aj výučbu jazykov vo firmách či pobytové jazykové kurzy.

/foto: brainykrasno.com/

com v ústrety a nechávajú výučbu často aj cez pracovnú dobu, podľa toho, čo firma očakáva, a akú úroveň firma potrebuje dosiahnuť u zamestnancov. Niektoré firmy sú nastavené tak, že majú po pol roku alebo po roku určité testovanie, najmä keď je to pre zamestnancom zadarmo, ale ak neprejdú, musia určitú sumu vrátiť.

Ako sa firma dostane k vám?

Spravidla je to tak, že jedna firma odporučí druhú, alebo je to cez nejakú jazykovú školu, s ktorou ja spolupracujem. S jednou spolupracujem dokonca už pätnásť rokov. Alebo sa o niekom dozviem, že robia výberové konanie.

Konkurencia v Bratislave je veľmi veľká?

Konkurencia určite je. Ale čo sa týka konkurencie, nevádi mi, že je jej veľa. Väčšinou to robím na základe odporúčaní, pričom

ide o veľmi osobný vzťah, takže sa jej nebojím. Je to taká práca, kde často funguje len lektor a klient, prípadne skupinka dvoch-troch ľudí a tí si musia navzájom dôverovať.

Ako veľmi musí byť človek v tomto dob- rý, aby sa dokázal v Bratislave užiť?

Na to, aby si sa uchytil, treba byť v niečom iný ako ostatní. Nemôže to robiť, prepáčte za výraz, nejaká operka alebo niekto, kto žil dva roky v Londýne. Síce ten človek hovorí anglicky, ale nemá pridanú hodnotu, ktorú by inak mohol firme ponúknuť.

Koľko v priemere stojí súkromná hodina v Bratislave?

Je to rozdielne. Samozrejme od toho, kde sa chodí. Ak idem za klientom, tak beriem do úvahy vzdialenosť, takže to sa musí v cene odradiť, pretože Bratislava je veľká, respektíve veľké okolie. A iná cena je, keď platí firma, a iná, keď sa platí súkromne. ■

Je to taká práca, kde často funguje len lektor a klient, prípadne skupinka dvoch-troch ľudí a tí si musia navzájom dôverovať.

www.autoskolaremeta.sk

AUTOŠKOLA REMETA

SLOVENSKÁ 5 / BARDEJOV / AREÁL SPOJENEJ ŠKOLY J. HENISCHA

Tel.: 054/474 26 70 / 0911 459 439

OTVÁRAME
V DŇOCH

03.10.2017

26.10.2017

14,11,2017

VODIČSKÝ
KURZ

SKUPINY B
0 14:30

STAŇTE SA S NAMI

1

V ŠOFÉROVANÍ

AKCIA!!

TÍ NAJLEPŠÍ UŠETRIA 10€
ONLINE PRIHLÁŠKA ZĽAVA 5€

MOŽNOSŤ PLATBY
NA SPLÁTKY!

Autoškola Remeta

PRE ŠTUDENTOV SPOJENEJ ŠKOLY JURAJA HENISCHA
PONÚKAME ZĽAVU TRIDSAŤ EUR!

(Zľavu nemožno kombinovať s inými zľavami AUTOŠKOLY REMETA)

AUTOŠKOLA REMETA

SLOVENSKÁ 5 / BARDEJOV
Tel.: 054/474 26 70 / 0911 459 439
AREÁL SPOJENEJ ŠKOLY J. HENISCHA

www.autoskolaremeta.sk

OTVÁRAME
V DŇOCH

03.10.2017
26.10.2017

o 14:30
VODIČSKÝ KURZ
SKUPINY B

STAŇTE SA S NAMI

1

V ŠOFÉROVANÍ

AKCIA!!

TÍ NAJLEPŠÍ UŠETRIA 10€
ONLINE PRIHLÁŠKA ZĽAVA 5€

MOŽNOSŤ PLATBY
NA SPLÁTKY!

-> Hypotekárny špecialista Tatra banky Ľuboš Baraník je presvedčený, že tvrdá práca vedie k úspechu.

Pracovité

Mária Rúčeková

/foto: Simona Macejová/

„Nielen vysoká škola, ale najmä vaše odhodlanie a schopnosť učiť sa a byť flexibilný voči pracovným príležitostiam, môžu priniesť úspech,“ hovorí hypotekárny špecialista Tatra banky Ľuboš Baraník

Vbanke sa z pozície servisného poradcu prepracoval až k hypotekárnemu špecialistovi. Nestojí za tým vysokoškolský titul, veď tento človek ukončil bardejovskú obchodnú akadémiu a v minulosti pracoval napríklad aj v obchode s mobilnými telefónmi. K zamestnaniu v banke sa dostal vlastne náhodou, keď zbadal ponuku práce a tá ho oslovila natoľko, že to skúsil.

„Na to, aby ste niekam došli, sa musíte len vedieť poriadne začítať do tisíc papierov, ktoré k svojej práci dostanete, spoznať všetko, čo sa týka vašich povinností voči klientom a dokonale poznať produkty či služby banky, ktoré ponúkate, aby ste vedeli klientovi odpovedať na rôzne otázky,“ hovorí Baraník.

„Úplne základná pozícia v banke je servisný poradca. Vlastne túto pozíciu si vyskúša každý, kto začne pracovať v banke. Ja som ju vy-

konával tri roky,“ pokračuje. Význam servisného poradcu spočíva v práci s hotovosťou, rieši vklady, výbery, poradí pri produktoch, no má málo styku s klientom. „Ďalšou možnosťou kariérneho rastu, ktorá sa mi naskytla, bola pozícia finančného poradcu. Tento pracovník banky rieši všetky veci od zakladania účtov, úverov, poistenia až po investície. Oproti tomu hypotekárny špecialista, ktorým som sa stal o rok a pol, má na starosti iba hypotéky. Je to celkom nová pozícia v banke, funguje už asi tri roky.“

Komunikácia s klientom je mimoriadne dôležitá, keďže hypotéka je niekedy vec na tridsať rokov a po pár rokoch sa menia rôzne podmienky, takže to treba s klientmi prekonzultovať, zistiť, či by nechceli niečo zmeniť a tak ďalej. Špecialista na hypotéky nekomunikuje iba so stálymi klientmi, ale konzultuje aj s ľuďmi, ktorí sa prídu len informovať. Vy-

Komunikácia s klientom je mimoriadne dôležitá.

-> Pred tým, ako nastúpil do Tatra banky, pracoval v T –Com-e. Obe inštitúcie sídlia v Bardejove v tej istej budove na Radničnom námestí.

FINANCIE

/foto: Simona Macejová/

píše, spracuje a aj podpíše s klientom žiadosť o hypotéku, asistuje mu pri načerpaní úveru. Všetko treba takisto vydokladovať, keďže klient musí preukázať banke, na aký účel sa využijú požičané peniaze. Úrokové sadzby týkajúce sa hypoték sa menia v závislosti od obdobia, takže sa stretnú častejšie, ak by náhodou chcel hypotéku preniesť do inej banky, zmeniť si nehnuteľnosť, pridať spoludlžníka či zmeniť účet.

„Okrem toho sú ďalšími pozíciami v banke business poradca, osobný bankár, riaditeľ pobočky, možnosť práce v privátnom bankovníctve pri klientoch s vysokým príjmom,“ informuje o jednotlivých pozíciách Baraník.

Vo svojej práci sa stretáva s ľuďmi, ktorí si berú hypotéky, preto necháva zopár rád pre budúcich klientov, ktorí túto službu využijú. „Kým sa väčšina ľudí zaoberá tým, aké percento banke v rámci hypotéky preplatí, kľúčové je si aj všímať, že banka financuje zvyčajne 80% z nehnuteľnosti, nikdy nie 100%, a preto by mali klienti už pred vybavením si hypotéky mať aj vlastné zdroje, čiže asi 20% z ceny nehnuteľnosti. Najčastejším

problémom, ktorý sa týka mladých ľudí, je, že nemajú nič uložené, a teda nemajú žiadne peniaze „ku ruke“. Avšak aj rozostavaná nehnuteľnosť sa dá výhodne financovať, ak je založená rodičovským bytom alebo domom. Rozhodujúcim faktorom pri hypotéke je aj to, aký je váš mesačný príjem. To znamená, že vám banka neodobrí príliš drahú stavbu, keď ne-disponujete dostatočne veľkým pravidelným zárobkom. Pred žiadaním o hypotéku treba jednoznačne zvážiť, či budem schopný ju aj splácať,“ zakončuje. ■

-> Pri žiadosti o hypotéku klientom radí, aby si všímali najmä to, akú časť zo sumy banka hradí.

Gymoš 21

BÝVALÍ ŠTUDENTI

„Počas štúdia na Spojenej škole Juraja Henischa som ani len netušil, že raz budem aj ja viesť svoju vlastnú firmu,“ hovorí majiteľ firmy HNATH,s.r.o. Pavol Hnath

-> Pavol Hnath sa dokázal presadiť ako úspešný podnikateľ a vlastní úspešnú firmu na výrobu okien.

Úspešný absolvent

Mária Dziaková

/foto: Anna Oršuláková/

V rokoch 2001 až 2005 bol žiakom strednej odbornej školy v odbore mechanik nastavovač obrábacích strojov a obrábacích liniek. S výberom strednej školy bol spokojný a patrí medzi tých, ktorí svoj odbor využili aj po ukončení štúdia „Môj odbor zahrňoval prevažne prácu s frézou, brúskou a sústruhom. Svoj odbor som využíval po ukončení štúdia aj v praxi, pretože som pred založením vlastnej firmy pracoval aj ako montážnik a keďže bol sčasti zameraný na stavebníctvo, dokázal som zručnosti, ktoré som v škole získal, použiť,“ hovorí o začiatkoch po škole.

Nad výberom strednej školy však dlho neuvažoval, pretože v tom čase to bol jediný odbor, z ktorého sa dalo ísť maturovať. Už na začiatku prvého ročníka však pochopil, že na

povinnej praxi, ktorá je súčasťou štúdia, existujú pri neopatrnom zachádzaní so strojmi aj isté riziká. „Hneď po zadaní prvej úlohy, ktorú sme mali vykonať samostatne, sa ukázalo, kto je ako zručný. Ja som patril medzi tých chlapcov, pre ktorých bol tento stroj novinkou, a tak som sa iba prizeral na tých, ktorí už mali nejaké skúsenosti s prácou s brúskou, až pokým ju nenastavili zle a kus ocele, ktorý mal byť obrúsený, bol odseknutý a spadol tesne predo mňa.

Vtedy som pochopil, že prax nebude patriť medzi moje obľúbené činnosti, a tak tomu bolo až do maturity,“ opisuje svoj prvý zážitok zo strednej, na ktorý spomína s úsmevom na tvári.

Život počas strednej školy považuje za najkrajšie a bezstarostné roky, za ktoré vďačí hlavne partii spolužiakov a učiteľom, s ktorými

Život počas strednej školy považuje za najkrajšie a bezstarostné roky.

-> Svoje sklady má firma na Kacvinského ulici.

BÝVALÍ ŠTUDENTI

/foto: Anna Oršuláková/

mi si počas tohto obdobia vybuďoval priateľské vzťahy. „V pamäti mi z učiteľov utkvel najviac určite Branislav Boďo, s ktorým si rozumiem aj v dnešnej dobe, aj keď už ubehlo niekoľko rokov od ukončenia štúdia, ďalej to bol triedny učiteľ a terajší riaditeľ školy Peter Dulenčín alebo učiteľ Vladislav Rimarčík, ktorý už v dnešnej dobe nevyučuje.“

Maturita prebehla bez ťažkostí a pomohlo mu aj to, že mal s učiteľmi dobré vzťahy. „Na strednej škole som sa naučil, že je veľmi dôležité dobre vychádzať s ľuďmi, a to sa potom prenieslo aj ďalej, hlavne teraz, keď mám vlastnú firmu,“ hovorí o tom, čo mu najviac pomohlo.

Po ukončení strednej školy šiel na prázdninovú brigádu s oknami. Keď zistil, že to nie je to, čo chce robiť, odišiel na tri mesiace do Anglicka. „V Anglicku som robil skladníka. Bola to dobrá práca, ale stále to nebolo to, čo som hľadal. A tak som sa vrátil späť na Slovensko a v roku 2007 som si otvoril živnosť zameranú na montáž okien. Začínal som sám, neskôr som zamestnal vlastných montážnikov,“ spomína na to, čo predchádzalo vzniku firmy.

Neskôr, v roku 2009 si otvoril vlastnú

-> Firma realizovala okrem iného aj zasklievanie balkónov horných poschodí jedného z bytových domov na sídlisku Družba.

Neskôr, v roku 2009 si otvoril vlastnú firmu.

firmu, ktorá sa venuje predaju okien. Momentálne sa venuje manažovaniu ľudí, ktorí vykonávajú činnosti firmy a tým sa aktívne zapája do jej chodu. Firma ponúka napríklad okná, interiérové aj vchodové dvere, ale aj zasklievanie balkónov. Aj napriek tomu, že založenie a rozbehnutie firmy stálo Pavla Hnatha veľa trpezlivosti a námahy, toto rozhodnutie neľutuje a spravil by ho znova. ■

/foto: archív Pavla Hnatha/

Gymoš 23

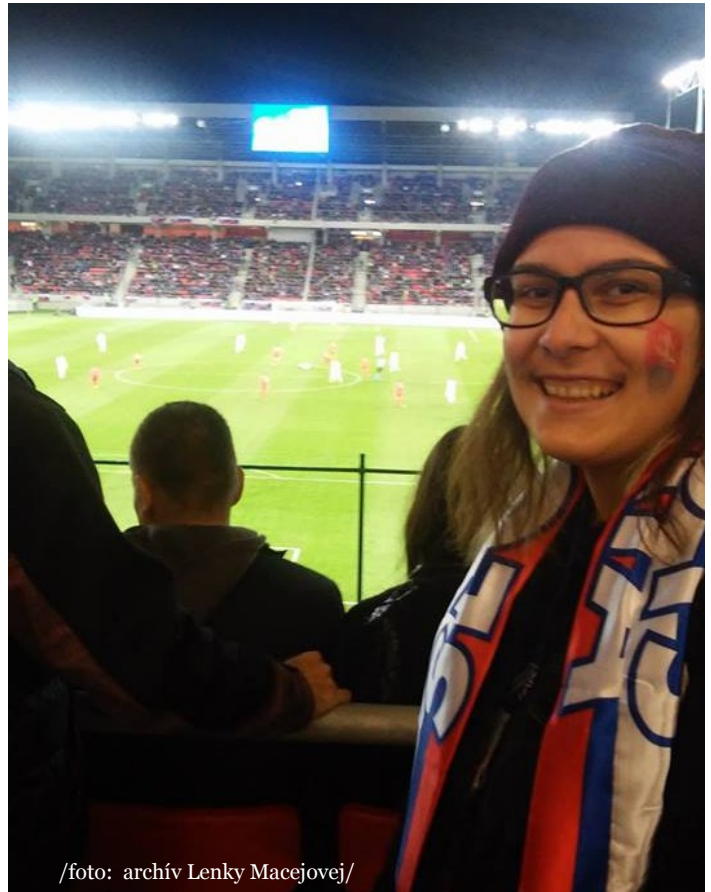
Som spokojná

Trvalo mi to o rok dlhšia ako ostatným, kým som prišla na to, čo chcem v živote robiť. Dnes viem, že to bola dobrá voľba

-> Ako študentka predškolskej a elementárnej pedagogiky som prijala ponuku pomáhať pri kurzoch korčuľovania.

/foto: archív Lenky Macejovej/

/foto: archív Lenky Macejovej/

Cestou – necestou, zase na celý rok. Z Bardejova do Trnavy urazím slušný kus cesty, kde mám dosť času rozmýšľať, čo ma viedlo práve na tú školu. Avšak, stále sa dostanem k bodu, kde zistím, že tam mi to najviac vyhovuje a nemnila by som. I keď sem-tam je to dosť na hranu.

Tento rok bude o niečo nabitejší. Okrem toho, že mám viac predmetov ako v predchádzajúcich semestroch, mám prax na dvoch rozdielnych miestach. Tiež som sa zaviazala, na dobu veľmi neurčitú, na vypomáhanie počas kurzov korčuľovania na in-line korčuľoch a aj na tých na ľad. S čistým svedomím môžem povedať, že takáto strašne zodpovedná som ešte nebola. Lebo robiť garde dvadsiatke detí, ktoré sú an-

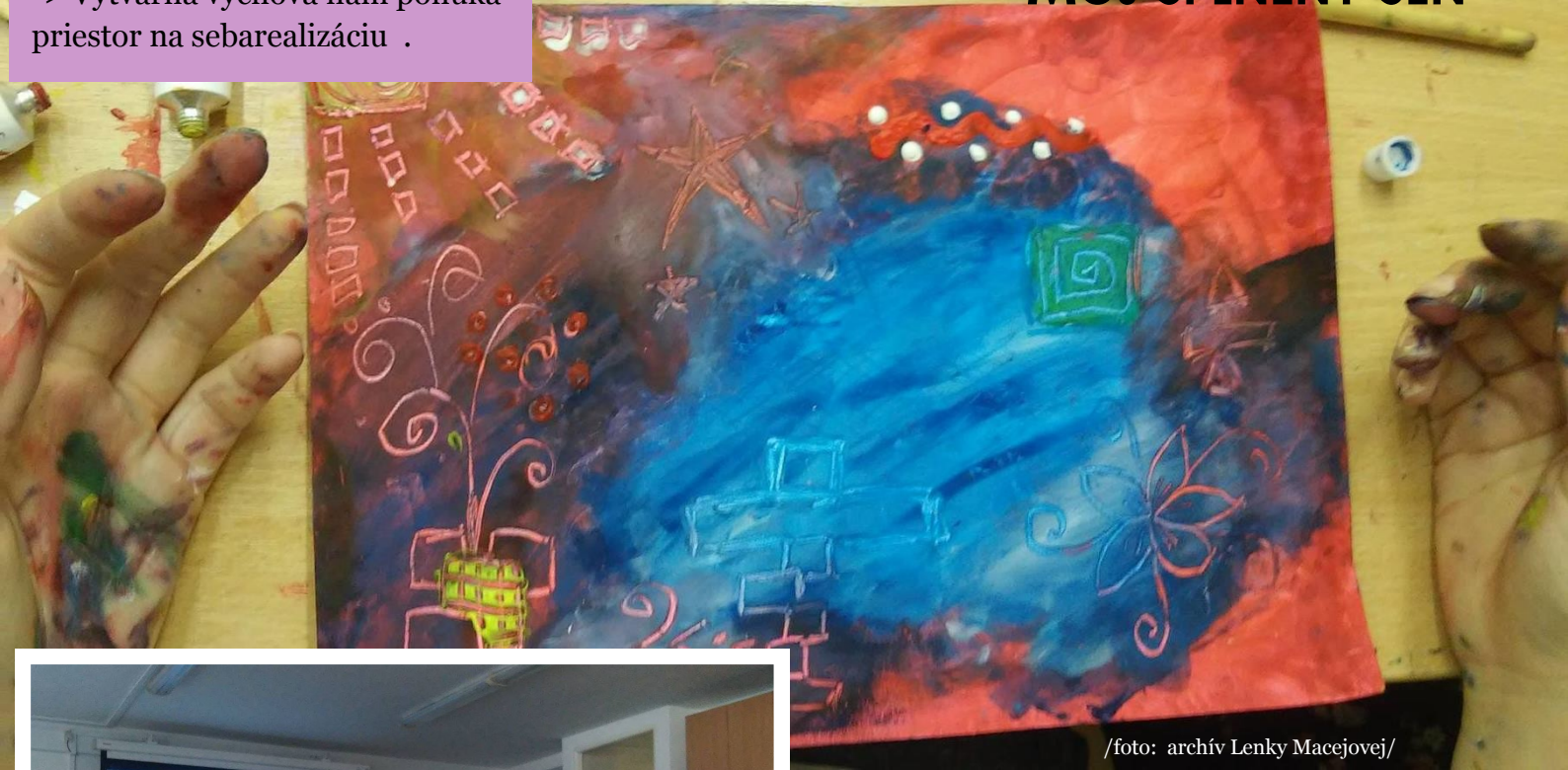
**S čistým svedomím
môžem povedať, že
takáto strašne
zodpovedná som ešte
nebola.**

-> Jedným z najkrajších zážitkov, ktoré mi Trnava ponúkla, bol kvalifikačný zápas slovenskej futbalovej reprezentácie proti Malte.

jelici s rožkami a vedľa všetko okrem viazania korčúľ, je výzva. Tiež ich aj učiť tak, aby si odtiaľ niečo odniesli, neprizabíli sa a verili vám, nie je najjednoduchšie. Ale výzvu sme prijali. Snáď sa počty neznížia. Tiež by som odtiaľ mala „vyfasovať“ certifikát trénera korčuľovania. Veru, aj ja som zvedavá.

Sme práve v polovici semestra, čiže už vieme, kto, kedy, kde a ako. A aj to, čo treba, dokedy a na čo. Aspoň, že tie zápočty nemáme. A že ten náš semester je kratší o týždeň. Zaslúžime si. Snažíme sa stíhať všetky povinnosti, ktoré sa nám stihli už riadne na-

-> Výtvarná výchova nám ponúka priestor na sebarealizáciu .

/foto: archív Lenky Macejovej/

/foto: archív Lenky Macejovej/

-> Máme jeden predmet, na ktorom sa navzájom učíme to, čomu sa venujeme. Spolužiačka raz učila jej typickú rozveičku predtým, než išli tancovať.

kopiť. Zatiaľ s prehľadom zvládame všetko.

Highlightom môjho októbra, dokonca aj toho školského, bol kvalifikačný zápas s Maltou v Trnave. A ja som si konečne splnila sen a sedela, teda skôr nervózne vyskakovala, na štadióne v sektore domácich fanúšikov a o dušu prežívala každý nábeh na bránku. V prvom polčase sme gól videli z poriadnej diaľky, ale v druhom, keď sa strany vymenili, sme si mohli vychutnať dva krásne góly hneď spoza brány. Atmosféra bola neuveriteľná, zimomriavky od začiatku zápasu až po záverečný hvizd. Takmer vypredaný štadión skoro neutíchol, až na pár momentov, kde sa priznávam, že aj ja som sa pozabudla a sledovala tú obrovskú mexickú vlnu putovať celým štadiónom s úžasom. Bol to skvelý pocit, byť súčasťou takéhoto famózneho tímu, lebo, dovo-

Highlightom môjho októbra, dokonca aj toho školského, bol kvalifikačný zápas s Maltou v Trnave.

lím si povedať, že sa im isto hralo lepšie a s väčším odhodlaním, keď boli doma, kde im verilo 17 000 ľudí na štadióne. Po zápase však Trnava neutíchla a zo štadióna sme odchádzali veľmi hlasno aj za pokrikov „My sme tu doma,“ „Slovenskooo“ a „Kto neskáče, nie je Slováč.“ Tak sme skákali. Mne však najviac v ušiach zarezonovalo „Malťanov sme zrafali“ a doteraz si to pohmkávam. Tak sme sa početná skupina presunuli k VIP zóne, odkiaľ vychádzali futbalisti. Avšak, neuveriteľný šok nám spôsobil Miro Šatan, ktorý sa tam objavil v typickom roláku a ja som ho musela poprosiť o fotku. Videli sme odchádzať Alberta Rusnáka, poďakovali za super zápas a takto, spokojné s dňom, sme odišli a ešte dlho sa tešili.

Teda ja určite. A už teraz je jasné, že spravíme všetko, aby sme boli aj na najbližšom zápase Slovenska v Trnave.

Snáď bude druhá polovica semestra rovnako úspešná ako tá prvá, lebo študentský život nie je len bezduché naberanie vedomostí, ale aj rozširovanie obzorov a spoznávanie ľudí. Dočítania. ■

-> Slovenská spisovateľka Božena Slančíková, používala pseudonymy Timrava a Teta z Polichna, patrí k najväčším osobnostiam slovenského realizmu.

Teta z Polichna

Barbora Hudaková

/foto: plus.sme.sk/

Literatúra je všeobecný pojem rôznych žánrov z rôznych regiónov. Pre nás je najbližšia tá naša, slovenská literatúra. V histórii máme mnoho významných autorov z rôznych žánrov. Medzi nich určite patrí aj Božena Slančíkova-Timrava. Tohto roku uplynulo stopäťdesiat rokov od jej narodenia.

Patrila medzi najvýznamnejších autorov druhej vlny slovenského realizmu. Bola prozaičkou a dramatičkou. Napriek tomu, že žila životom celkom mimo spoločenského a kultúrneho diania, vedela vo svojich dielach s presnosťou popísať mentalitu ľudí, ich zmýšľanie a vlastnosti. Určite každý z nás niekde aspoň počul názov nejakého známeho diela. Dodnes sa jej novela Ťapákovci uvádza ako povinné čítanie na stredných školách. Takisto známe sú aj poviedky ako Skon Paľa Ročku alebo V čase vojny.

Mladí ľudia majú tendenciu čítať aktuálne diela. Čím sú novšie, tým sú pre nich lepšie. Na autorovi si veľmi nepotrpia. Moja náklonnosť však patrí aj tým starším, no známym a osvedčeným autorom, na ktorých sa pomaly, ale isto zabúda. Pre mladých ľudí tie dávnejšie diela od skorších autorov už nie sú aktuálne. No ja si myslím, že práve opak je pravdou. Väčšinou sú v ich dielach popisova-

né situácie, názory a charaktery postáv, ktoré sa hodia do ktoréhokoľvek prostredia či času. A určite sú aktuálne aj po stopäťdesiatich rokoch.

Napríklad už vyššie spomínaní Ťapákovci. Toto dielo je o potrebe zmeny lenivosti k aktívnosti. Bolo to potrebné kedysi a je to potrebné aj dnes. Ťapákovci sú pohodlní, len najstaršia nevesta Iľa sa dožaduje zmien v ich živote. Stáva sa aktívnou súčasťou deja. Nechce ten klasický vidiecky život a bojuje za niečo lepšie. Aby túto zmenu dosiahla, odchádza od nich. V jej postoji je postoj všetkých žien, ktoré mali a majú podobný osud.

Myslím, že takýto príklad stačí na dovedenie spojitosti vlastností ľudí minulých aj prítomných. Dnes sa ľudia delia takisto na pasívnych a aktívnych. Tiež máme rôzne povahy. Niektorí sú pyšní, stále za niečo bojujú, niektorí sú pesimisti a ľahostajní. Vo väčšine takýchto diel sa autori venujú práve konfliktom a situáciám stretu charakterovo odlišných ľudí.

Pasuje to aj na nás. Spohodlneli sme a už aj keď máme to povinné čítanie, nie všetci si to prečítame. Radšej si nájdeme čo najkratší obsah daného diela na internete. To je taká naša pohodlnosť. ■

Hasič

5 OTÁZOK

Meno: Bohuš Moravec

Vek: 16

Znamenie: kozorožec

Oblíbené knihy: Mengeleho dievča, Hobit, Príbeh mojej duše, Chatrč

Oblíbené filmy: mám rád rôzne filmy, najviac rozprávky, komédie a nejaké dokumentárne filmy

Najoblúbenejšie jedlo: zjem všetko, najradšej asi pirohy

Oblíbený výrok: „Víťazstvo je skvelá vec, priateľstvo ešte lepšia

Oblíbená skupina: z hudby ľudovky, gospel, speváci Jaromír Nohavica, Honza Nedvěd

Záľuby: hasičský šport, folklór

Ema Rohal'ová

Ako si sa dostal k hasičom?

K hasičom ma to ťahalo už od malička. Keď som mal päť rokov, na tréningy a súťaže som chodil ako divák. U nás v rodine to hasičským športom žije - rodičia aj moje dve staršie sestry behávali tento šport, takže niet divu, že v tom pokračujem aj ja.

Bol to pre mňa zážitok, keď sa predomnou prvýkrát otvorili dvere požiarnej zbrojnice a ovalila ma vôňa benzínu zo striekačiek, pohľad na rôzne hadice, rozdeľovače, savice a iné náradie. Hneď som mal jasno v tom, čím chcem byť.

Začínal som podobne ako každý dobrovoľný hasič, teda súťažami „Plameň“, ku ktorým som sa dostal cez kamarátov. Keď som mal štrnásť rokov, začal som behávať za dorast, kde behávam doteraz, a to na poste nalievača vody. Náš tím „Hasiči Sveržov B“ tvorí partia siedmich chalanov, ktorí žijú ako jedna veľká rodina. Ten čas tvrdo odtrénovaných hodín a množstva súťažných víkendov prežitých so skvelými ľuďmi ma prosto baví. Nikdy by som sa nedal odhovoriť od hasičstva, lebo pre mňa nie je len športom, ale aj láskou na celý život. Keď raz začnete, už s tým neviete prestať.

Najväčším úspechom je pre nás partia dobrých ľudí, ktorí sú ochotní pomáhať alebo zachraňovať, keď to niekto najviac potrebuje, lebo aj to je poslanie dobrovoľného hasiča.

Najlepší učítelia a prečo?

Pre mňa sú všetci učítelia dobrí. Nemám svojho najlepšieho ani najhoršieho, všetkých mám rovnako rád.

Aké sú tvoje životné ciele?

Úspešne zmaturovať, mať prácu, milujúcu ženu, zdravé deti, strechu nad hlavou, vlastné auto a šťastne sa dožiť staroby spolu s manželkou. Ale všetko je v Božích rukách.

Kto je tvoj idol a prečo?

Nemám žiadny idol, snažím sa byť sám sebou.

Skús opísať ideálneho partnera.

Myslím si, že nájst dokonalú partnerku alebo budúcu manželku nie je ľahké. Predstavujem si ju ako vždy usmiatu, očarujúcu, milujúcu a veriacu ženu so zmyslom pre humor. To, či budú jej vlasy hnedé alebo blond, oči modré alebo zelené, alebo či bude štíhlejšia či plnšia postavy zrejme bude tiež zohrávať nejakú úlohu, no určite nie takú veľkú, ako jej vnútro a osobné čaro. Bolo by plusom, ak by mala rovnaké záujmy, napríklad hasičstvo, vďaka čomu by sme spolu mohli príjemne tráviť množstvo času. Určite by som prihliadal aj na jej vierovyznanie, keďže som veriaci. ■

Trója

/foto: Simona Macejová/

Dnes je témou hodiny Trója.

Tu vidíme mapu Tróje. Kto by vedel povedať, kde sa nachádzala?

Vidím, že to vedia skoro všetci. Tak, Rúro, skús ty.

Keď tak rozmýšľam, musí to byť medzi Dvojou a Štvórou.

-> Nášho človeka môžete vidieť vzadu so založenými rukami. Jeho totožnosť však musí z bezpečnostných dôvodov ostať utajená.

/foto: archív Alberta Baloga/

Albert Balog

Ostražitý

Je nepochybné, že veľké akcie majú aj takzvané šedé eminencie skryté v pozadí.

Na Medzinárodnom maratone mieru v Košiciach ňou bola osoba spájaná so Spojenou školou Juraja Henischa

Na tohtoročnom Medzinárodnom maratone v Košiciach mala aj naša škola svojich zástupcov. Okrem riaditeľa školy, ktorý absolvoval beh na kratšej trati, aj človeka priamo v dejstve maratónu.

Bližšie detaily nemôžeme uviesť, pretože to súvisí s jeho tajnou funkciou. Ale môžeme prezradiť iba toľko, že „náš“ človek dozeral na vyhlasovanie víťazov, kontroloval prácu a odovzdávanie cien primátorom Košíc, ďalej dozeral trať a na prevzatie cien prvých troch bežcov, aby sa nestalo to, čo v minulosti, že poverený človek cenu neodovzdal, ale utiekol s ňou preč.

Počas minulých rokov sa vyskytlo veľa problémov. Mnohí z bežcov si chceli skrátiť trasu, a tí, ktorí poznajú Košice, vedia, že pod mestom vedú tajné katakomby zo stredoveku a keď viete, do ktorého kanála skočiť a kde

/foto: snm.sk/

-> „Náš človek“ zistil, podzemné chodby v Košiciach lákajú podvodníkov, ktorí si pomocou nich skracujú trať.

vyliezť, môžete si skrátiť trasu a vyhrať. Pred niekoľkými rokmi tak učinil jeden ukrajinský bežec a vyliezol s kanála na hlavnej ceste asi päť minút pre kenskými bežcami. Tí neverili vlastným očiam, keď ho v cieľovej rovinke nevedeli dobehnúť a on napokon zvíťazil.

Takže aj také skúsenosti má „náš“ človek a aj z tohto dôvodu jeho totožnosť musí byť utajená. Svoje služby „tajnej inšpekcie“ ponúka organizátorom po celom svete. V najbližšom čísle prinesieme najzaujímavejšie prípady.

Vesmír medzi nami

Anna Soroková

/foto: FDb.cz/

Gardner (Asa Butterfield) je šestnásťročný chlapec, ktorý je tak trochu iný ako decká v jeho veku. Celý život strávil zavretý v jednej „budove“, kde mu spoločnosť robilo asi dvadsať ľudí, staré knihy, filmy a najlepším priateľom bol preňho malý robot. Prosto sa narodil na Marse. Okrem niekoľkých astronautov ho nikto nepozná, keďže NASA ututlala fakt, že jedným z prvých obyvateľov Marsu bola astronautka, ktorá náhodou otehotnela.

Napriek tomu sa Gardnerovi podarí spojiť sa so Zemou prostredníctvom sociálnej siete. Vďaka nej spozná dievča vo svojom veku Tulsu (Britt Robertson), s ktorou si dokonale rozumie. Aj keď si s Tulsou píše každý deň, nedokáže jej povedať pravdu o tom, odkiaľ v skutočnosti je. Časom však medzi nimi vznikne zvláštne puto. A keď sa Gardnerovi konečne naskytne možnosť dostať sa na Zem, jednoznačne to využije na to, aby našiel Tulsu a spolu s ňou aj svojho otca, ktorého videl len na fotkách a ten pravdepodobne ani nevedel, že má syna.

Po namáhavej sedemmesačnej ceste konečne dorazí do svojho cieľa. Hneď po pri-

státi musí Gardner prejsť mnohými vyšetreniami a prípravami na odlišnú gravitáciu, či intenzitu slnečného žiarenia. Keďže ostatní astronauti a vedci nenájdu pochopenie pre jeho plány, Gardner utečie. Prvým možným autobusom celú noc cestuje za Tulsou priamo do jej školy. Tá je najskôr nahnevaná, že sa jej sedem mesiacov neozval, no nakoniec súhlasí, že mu pomôže. Aj keď mu neverí a myslí si, že je šialený, keď je presvedčený o tom, že je z Marsu. Pravdu pochopí, až keď vidí jeho reakciu na živého koňa.

Každou minútou ich cesty plnej dobrodružstiev rastie v Gardnerovi láska k Zemi rovnako ako aj k Tulse. Keď konečne nájde svojho otca, odchádza sklamaný, lebo mu neverí, že je jeho syn. Napriek tomu, že sa Gardnerovi na Zemi páči a chce ostať s Tulsou, musí odísť, lebo jeho zdravotný stav sa rapídne zhorší a na Zemi by neprežil.

Je ťažké zaradiť film do nejakého žánru, keďže má z každého niečo. Nie je to totiž taký ten klasický trhák natočený podľa knihy alebo komiksu. A ani nijako nevystupuje z davu. No napriek tomu získal slušnú sledovanosť. ■

OUT

cineMAX

TAK TROCHU STRAŠIDELNÁ RODINKA

2.11.2017

Príšerákovci

4,50€

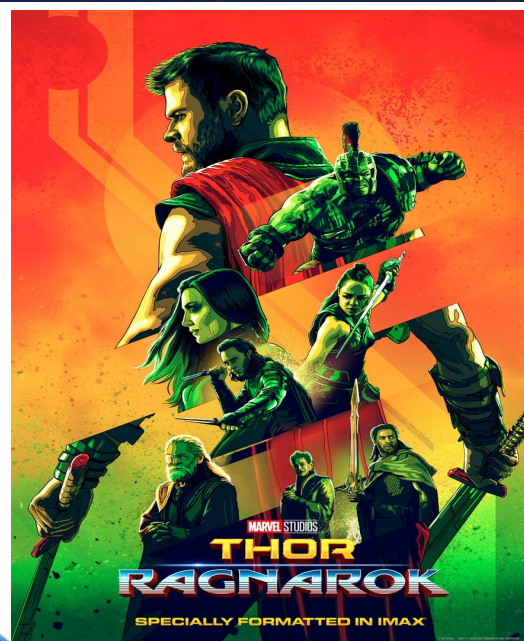
FROM THE CREATORS OF EARTH NARRATED BY ROBERT REDFORD

2.11.2017

Earth: Deň na zázračnej planéte

4,50€

2.11.2017

Thor: Ragnarok

4,50€

ADAM ĎURICA

SPOLU *Tour 2017*

- 11.4. PRAHA - 12.4. BRNO
- 20.4. PREŠOV - 21.4. KOŠICE - 22.4. MICHALOVCE
- 25.4. LUČENEC - 26.4. LIPTOVSKÝ MIKULÁŠ
- 27.4. BANSKÁ BYSTRICA - 28.4. ŽILINA
- 29.4. MARTIN - 3.5. BRATISLAVA
- 5.5. TRENČÍN

TIKET

November 2017

Meno a trieda:

11.2017

Vieme, čo sa deje na našej škole

TV *Gymoš*

Správy TV Gymoš

Gymoš

Časopis Gymoš vydáva: Redakčný krúžok,
Spojená škola Juraja Henischa,
Slovenská 5, 085 01 Bardejov

cena: 0,50€